

ցէ՛ք զիջնամնաց ձեր գունդ՝ տո՛ւք հողի հող-
ւոյ, թիկն ընդ թիկուն : Զախջախեսցի՛ թող,
գազանն նկուռն : ԹՈՒՍՅԱՅՅ հոյր բաղակ է-
ղիցի ձեզ նիգն : Նմա գո՛ր լինի ձեր լիցի միշտ
ճիգն : ՎՕլբայ իմ մեծ զեռ, ես, — իմ քոյր
Նրասխ՝ համբոյր մատուցոյւք ՚ի կաստեան կս-
նակ, նա զիւր բարութիւն, ես զիմ խեղութիւն
՚ի մի մեր մօր ընդմիջեանս խաննեցուք :
Ես զիմ Սեւանայ օրհնութեան մաղթանս, ես
զիմ սուրբ Մասսայ ողջոյն հայրական, տարայց,
մատուցից սիրելւոյն իմ զեռ, բերից ձեզ զող-
ջոյն, ն՛րա աւետարեր » :

« Ո՛չ ես խղճալի օրիորդս էի պարտ, զի
չար թշնամին եմուտ ՚ի մեր դաշտ, այլ քոյրս
զառամեալ, հինաւուրցն Արազ թող ետ նոյցա
զալ բռնի ինքնահաս : Տեսեալ զծերունի սկե-
սայր իմ Մասիս՝ ծածկեմ զիմ զլուխ, վակեմ
զերես, զի մի՛ ալեւորն աղու, ձիւնահեր, յալիս
հասակի լիցի դանաավէր : Թէ՛ քոյր իմ Նրասխ,
անհաշտ ընտեթեամբ ո՛չ տայ խղճուոյն հան-
գիստ եւ զագար, ճեղքէ, պատանձ զոտս նորա

ցայտամբ : Ե՛ս պարտիմ զայս վերս փարատել
իսպաս : Իմ չե՛ն բայց այդ չնորհք, զի դաշաք,
անդաստանք ետուն զիս կոչիլ Զանդի ոսկե-
հանք՝ : այլ սուրբ Սեւանայ, հօր Լուսաւորչի՛
որս պրպար նշխարք աստ իմ առաջի կան եւ
պահպանեն, օրհնեն, խնամեն զիմ անզօր ձեռաց
զարդինս՝ որք աստ ես :

Բայց՛ ք զճակատ ձեր, ցնծացէ՛ք յամայր .
Իմ քաղցր ՎՕլբայ քոյր հողայ միշտ զձեր ճար :
Ես զիմ մտերմութիւն ցուցից նմա համակ, նա
զիւր քաղցրութիւն տացէ ձեզ՝ ո՛րդեակք : Այս
կապ անխզուն, այս սէր սրբազան մնացէ ՚ի
մէջ մեր ՚ի կիսուն յաւեոսան : Իոք զօրացա-
րո՛ւք, որդի՛ք Աբամեան, եղերուք ընդ միմեանս
սիրով միաբան : Սէ՛ր, ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, ՊԱ-
ՀՆԵ ԶԱՄԵՆԱՅՆ ԱԶԳՍ ԵՒ ԶԱԶԻՆՍ Ի ԲԱ-
ԲՈՐՈՒԹԵԱՆ(1) :

Խ. ԱՒՈՎԵԱՆ

* Զանդի պարկերէն նշանակ հորուս, մոյս : (Ման.
դ. Հ. Ա. է.)
(1) Կունի Հայոց Աշխարհին, Նոյեմբեր 1860 :

ԳԱՐՍՎԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

« Շ ա հ ն մ մ է »

Շուրիկ Փառնակի եւ Մերուզ Վ. Մաքստեանցի՝
Անանիի ընթերցողներ ծանօթացան Խայեամի գործին և
Հաֆիզի ու Սաստիի քանի մը հատուածներուն : Այժմ շուր-
հի Տր. Թիւրքեանի, Պարսիկ Հունթրոսի զուխ-գործոցն
կտոր մըն է որ կ'ընծայուի միջ գրական հասարակութեան :
Քաջ պարկազեռ եւ արթագէտ. նսեւ բաջ հայագէտ, ու
զրական Նուր ու կիրճ սնաչալի տըր, Տր. Թիւրքեան
մին է այն սուսուսակի Հայիկն որոնք տիրակաթերն կարող
են կատարել Արեւելքի գրական գունձերու՝ եւ հայ հասարա-
կութեան միջեւ միջնորդի դերը որուն կարեւորութիւնը այնքան
անզամեն բացատրած եմ Անանիի մէջ : Եստ մեծ ելաւ հա-
նոյս երբ վերջերս՝ տեսակցելով իրեն հետ՝ իմացայ որ Պարս

կատանն այս անգամ հետը կը բերէ ամբողջ ճար մը ամե-
նակարեւոր աշխատութեանց, — բանասիրական ուսումնասի-
րութիւն մը որ դասական հայերէնի ծագման հարցին վրայ մեծ
լրջ պիտի սօսէ եւ որ մասնախ տակ է այժմ, Յարգմանու-
թիւն մը վեհելիլի լիւրով հին քրտիկի մը, եւ տաղաչափեալ
Յարգմանութիւն մը • Եանիսամի • մէկ ընդարձակ եւ կարե-
ւոր դրուագին : Խղբոցի իբն որ հատորի ձեւով տպագրել
առաջ • Եանիսամի • հատուածին Յարգմանութիւնը, անկեց
կտոր մը Յայլ տայ հրատարակել Անանիի մէջ : Այս Թիւրկ կը
սկսի երեւալ մաս մը այդ Յարգմանութեանն՝ բացատրողական
նամակի մը հայ՝ զոր կը հրատարակեմ մեծարդոյ բանտարէին
բաղձանքին համեմատ, ըլլորեւով միայն այն չափազանց հա-
մետ տղոյրուն դէմ որով կը լիստի իր պատրաստած աշխա-
տութեանց մասին. • Եանիսամի • Յարգմանութիւն մը՝ նոյն
իսկ հատուածական շատ մեծ քան է ինքին. ու Յարգ-
մանութիւն զոր կատարած է Տր. Թիւրքեան, մին է գե-
ղեկագոյններն որ երեցած ըլլան հայերէն լեզուով. պարս-
կերէնը անձանձ ըլլալով ինձ, հրատարակութեան մասին ոչինչ
կրնամ բռն, բայց Յարգմանիչը հրատարակ ինձի մէջ քանացած
է բառ առ բառ վերադարձուի Ֆիրտուսի բնագիրը. • տեղ
տեղ՝ կ'ըսէր՝ նոյն իսկ Ֆիրտուսի պարկերէն բառերով հայե-

բնէ խօսեցնել տուած է . նախընտրելով գործածել նոյնացել բառերը որ երկու լեզուներու մէջ ալ նոյն իմաստն ունին . եւ այնքան վառահ է այդ մասին իր ճիգերուն շարժումն վնայ՝ որ գիտաբանութիւն ունի բնագիրը Թարգմանութեան հետ զիմ տա զիմ նրատաքակել երբ իր գործը հաստիք ձեռով լոյս տեսնէ : Ինչ որ գնահատել կարող եմ ես , Թարգմանութեան լեզուին մտքորոշմանն ու բարձրութիւնն է ու տաղաշատութեան անկերի ներդաշնակութիւնը . լեզուն , Սկզբն զեւ կը պահէ գրաբարի շանի մը ձեւեր որ մեր արդի աշխարհաբարին մէջ գոյութեան իրատուին այնչես կորսնցուցած են , իր ամբողջական կազմու-
 կանութիւնը մոյայնել են , ու մեզի կուտան կեկողի տարու-
 րութիւնն այն զիցազական պարբութեան , այն արեւելեան մեծկեպոյտ : ու բնական վեհաբանն որով կը գրգռակերթ Թէ տո-
 գորուած պէտք է ըլլայ բնագիրը : Շնորհակալութիւն յայտնե-
 լով Տր. Թիրեաթախի՛ն՝ այս գեղեցիկ աշխատութեան նախա-
 խայրիքը Ամսնիթի ընթերցողներուն ընթացի հանձնուր հա-
 մար , կը մտալմեծ որ Թիրուտիի այս Թարգմանութիւնը մեկ-
 նախկին ըլլայ ամբողջ շարքի մը , — որուն մէջ մասնառոտ-
 պէս կը փափարիմ օր մը տեսնել . « Ալիւ-Ալիստայ » ի Թարգ-
 մանութիւն մը :

Ա. Չ.

Միրելի Զօգանեան ,

աւատարիմ խոստմանս , ահաւասիկ կ'ուզարկեմ ձեզ իմ Ֆերզուսիի Թարգմանութիւնէս նմոյշ մը : Ձեւով կըրար , այս առթիւ , ծածկել իմ ամենամեծ ուրախութիւնս , տեսնե-
 լով թէ մեր գրադիտաց դասուն մէջ գտնուեր է վերջապէս մէկը որ այսչափ քաջ զգացեր է կարեւորութիւնը մեր արեւելիաց աշխարհի եւ գրականութեան առ հասարակ եւ պարսկալե-
 նին ի մասնաորիքի : Ես որ ժամանակէ մը հետո՛ Պարսկաստանի խոր եւ հեռու որ նահանգներում թաղուած , անմահիչին Սասաղի՛ն եւ Հաֆըզի՛ն հրաշակերտից որոճմամբ եւ զամբարաններուն ուխտագնացութեամբ կ'իլաղաէի , շատ հետի էի կարծել եւ . գուշակելէ թէ զուք այստեղ նոյն հոյակապ Հսկաներուն հրաշարուեստ սողիբը կը հիւրրնկալէիք ձեր էջերուն մէջ :

Մեծ հաճոյքով կարողացի ձեր Աորպատու-
 կանի թղթակից Մ. Վարդապետին սիրուն եւ գաղտնի թարգմանութիւնից որը մի տեսակ

հայացի եւ ինքնատիպ դրոշմ մը կը կրեն եւ աշուղական շնչանքը կը ժղխշնեն :

Այլի՛ր՝ Վարդապետը , որ իր պարապոյց մուծերը դիտէ այսպէս օգտակարապէս գործածել , յօրինակ այլոց :

Իսկ ինչպե՛ս առեակներու ըմբարզմանու-
 թիւնդ Փ.Փառնակէ , շատ խոր ըմբռնուած եւ ուսումնասիրութեամբ կ'երեւի , թէ պէտեւ ժամանակ չունեցայ բարձրաանելու ճնադրին հետ ինչպե՛ս յառաջաբան ներածութիւնի եւ իւր այլ եւ այլ խնդրոց վրայ ըրած անտուժիւններէն դատելով Պարսկական եւ ընդհանրապէս Արիական բաներու հմուտ եւ խորասոյզ կրեցաւ ինձ Պ. Փ. Փառնակի Ձեզ ուրեմն կը շնորհաւորեմ երկու-
 ջրին համար ալ :

Դաւով ինձ , կը տեսնէք որ ես ալ իմ ժամանակապ պարագայ անցուցած չեմ . բերածս թէ եւ մեծ բաներ մը չեն , սակայն իմովսանն այնչափ ալ ձեռք բերելու համար , ինձի հաջողցե՛ք թէ քանի՛ մեծ աշխատանքի՛ զոհողութեան եւ ճշգ-
 նութեանց եւ աշնութեանց ենթարկուիլ հարկ եղած է :

Ետեկով Ֆերզուսիի այս մի քանի գրուագ-
 ներուն թարգմանութեանը մասով՝ որոց մի նը-
 մոյն է ներկայս , ձեզ բերանացի բացատրեցի թէ ի՛նչ հանգամանքներէ գրեցու մտաբերեցի այս ծանր եւ հողեմաշ գործին :

Արտաշիր Բարակեանի պատմութեան բուն Պահլաւ բնագրէ թարգմանութիւնս զիտե՛ք թէ շարեւելու վրայ է , ի մտոց ի լոյս գալու հա-
 մար :

Որովհետեւ մի քանի կարեւոր կէտերու մէջ կը տարբերի Ֆերզուսին պահլաւ աղբերէն , խորհեցայ որ , Սասանեան Հարստութեան հիմ-
 նարկուցեան պատմական եւ ամենակարեւոր շրջանն աւելի լուսաբանելու համար շատ օգ-
 տակալ կը լինէր երկու տարբեր սւետողութիւն-
 ներնս ալ ընկերողովուրդի անց առկա զինը :

Եթէ յանցանք մ'ունիս , այն է թէ փոխանակ արծակ թարգմանելու , ուզեցի՛ր յաւակնեցայ չափով եւ յանգով կաշկանդուել : Ձիս թելագ-
 րող բուն պատճառն այն էր որ , հետաքրքրուե-
 ցայ գիտնալ եւ փորձել թէ հայերէնը ի՛նչ սու-
 տիճան կընայ տալ Պարսիկ հիւսանալի ճնադրին զեղեցիկութիւնը եւ ճիշդ ու ճիշդ հարազատու-
 թիւնը :